

(Derültség, taps...)

Esztendő végefelé az újságíró végiglapozza évi följegyzéseit. Selejtez. Ez kell, ez nem kell... Ez kimaradt a tudósításból, ez nem illett bele, ezt másra szántam... Ilyenkor a zárójelekre is odafigyel. Például az ilyenekre: (Derültség, Taps.) Ezeket valamikor beleszötte a cikkébe, most elrakta, mint a befőttest. Mert a politika komoly dolog!... Pedig mennyi humor van benne! Hozzá tartozik a jókedv is. Hogy akkor miért nem tette hozzá? Mert a politika komoly dolog! S hogy most mégis összerakosgatja a kis humoros epizódokat? Persze, hiszen azért fűszere is van annak!

Zákányszéken töltött egy délutánt a télen Kállai Gyula, az országgyűlés elnöke. A művelődési házban nagygyűlést tartott este. A nagyterem tele volt. A falu tanácselnök-asszonya, Tóth Szilveszterné országgyűlési képviselő izgatottan nyitotta meg a falugyűlést. Komoly érdeklődés, komoly hangulat... És Kállai Gyula így kezdte beszédét:
— Tetszik, nem tetszik, nekünk

férfiaknak, be kell látnunk, hogy a nők irányítanak, forgatnak bennünket. Mert hogy is került az én programomba Zákányszék? Tóth Szilveszterné képviselőtársam a Parlament folyosóján „lekapott”: Hát, Kállai elvtárs, már igazán sosem jut el Zákányszékre? És itt különösen időszerű beszélni erről a „nőuralomról”. Azelőtt is asszony volt a tanácselnök, most is... vagy talán mindig is... lenne ennek valami speciális oka? — tette fel a szónoki kérdést. És a választ a hallgatóságból adta meg valaki, ilyesformán:
— Mi van abban, istenem? Ha szeretjük őket!

Már szinte anekdotaszzerű rangra emelkedett a szegedi járásban Péter János külügyminiszternek a sövényházi Árpád-ünnepségen elmondott beszédéből az a kis epizód, amivel Balástyán találkozott.

— Alig tudunk keresztülhaladni a községben, annyi volt az autó az út szélén. Meg is kérdeztem, talán vásár vagy piac van a községben. Nem, nem, mondták, esküvő. És ennyi itt a gépkocsi? — kérdeztem. Ó, ez még nem is minden és nem is a legszebb! — válaszolták, majd felvilágosítottak arról, hogy több helyen két autó is van egy háztartásban. A kisebbel a templomba járnak, meg komázni, a nagyobbbal pedig a piacra.

Mindig sok kedves, humoros epizód történik azokon a gyűléseken, melyeken Komócsin Zoltán, a Központi Bizottság titkára az előadó. Már tudjuk, hogy amikor az imperialisták pimaszságaira terelődik a szó, léveti a zakóját és nekigyűtrekzik. Egy emlékezetes falusi gyűlésen pedig, ahová Péter János is elkísérte, s leginkább belpolitikai dolgokról-bajokról volt szó, így fejezte be beszédét.

— Mint látják, elvtársak, mindent még nem tudunk megoldani. Vergődünk, küszködünk különféle problémákkal. De hogy enyhítsek a gondokon, lássák meg, elhívtam magammal egy élő, eleven külügyminisztert!

S erre Péter János így „kontrázott” beszédében:

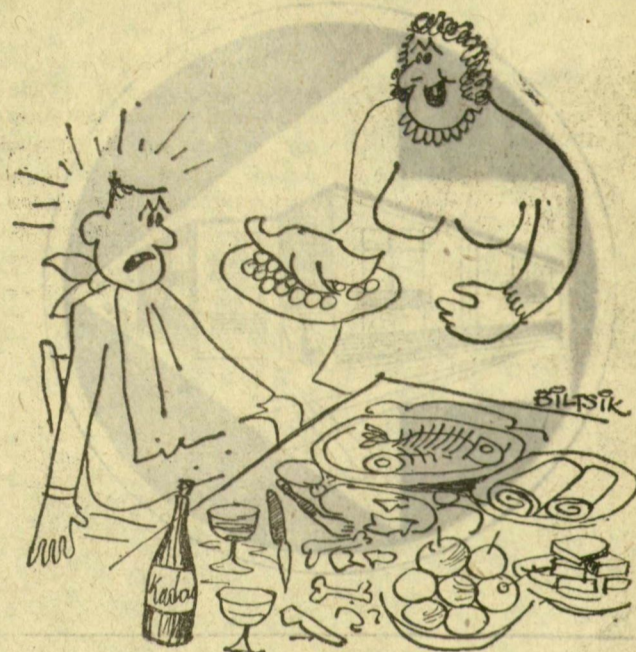
— Mikor ezt az utat eltervezтік, Komócsin elvtárs azt mondta: „De szólal is föl!” Muszáj? — kérdeztem rá. „Csengelére ingyen nem lehet utazni!” — ezt a választ kaptam.

S a külügyminiszter „gavallérosan” érdekes beszédet mondott.

Ezt akkor kellett volna leírni, s utána hagyományosan odatenni: (Derültség, Taps.) De hát mint fentebb is szóba került, még mindig azt gondoljuk, hogy a politika csupa homlokrancolás, csupa-csupa kemény arcizom.

Sz. S. I.

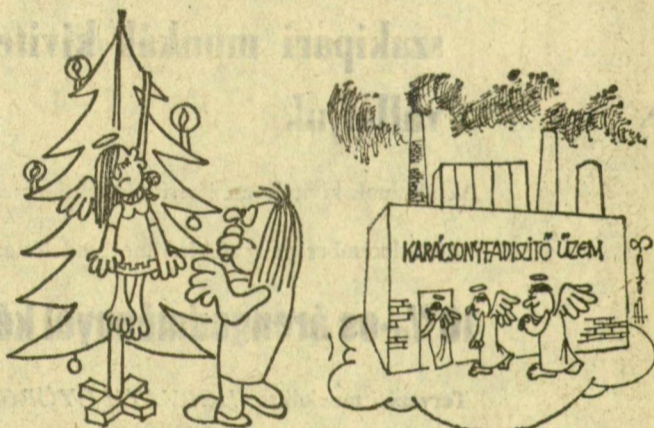
Ünnepi „kinálgatós”

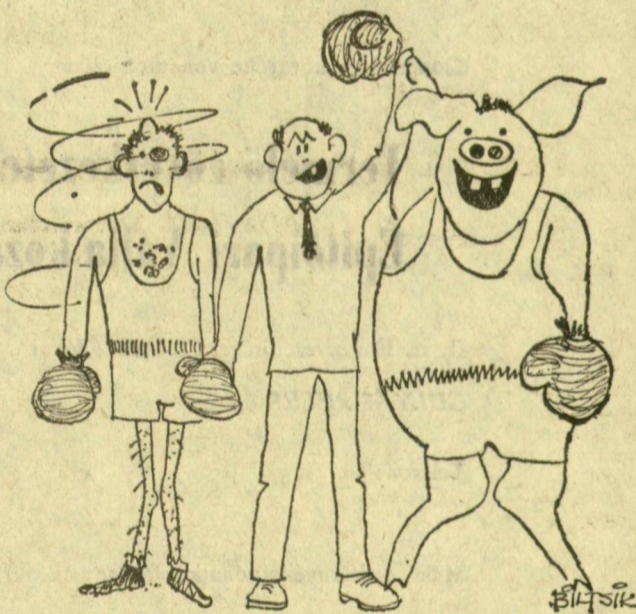
— Na még egy kis sült csirkét az én kedvemért

Karácsonyi krimi

Kooperáció

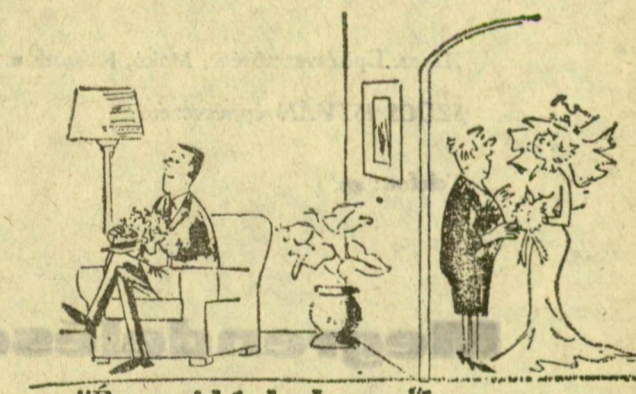

Disznóvágáskor

— Kiütéssel győz Dundi, 180 kiló

Anyai tanács

— Es most kérdezd meg tőle, hogy tetszik a ruhád...

HÁZKUTATÁS a „főnöknél”

A hónap végén vajon tudna-e munkabért fizetni a szegedi textilművek igazgatója mind a négyezer dolgozójának, ha úgy cselekedne mindenki, ahogy Faragó Sándor 42 éves, az üzem volt villanszerelő csoportjának vezetője, Szeged, Párizsi körút 44. szám alatti lakos?

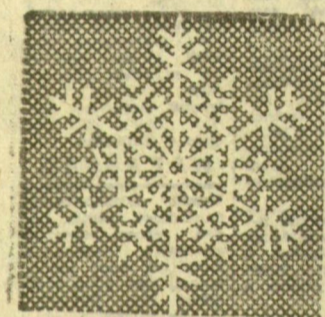
Faragó Sándor havi keresete jóval fölülte volt a kétezer forintnak, de az sem volt ritka kivétel, amikor 2960 forintot tartalmazott a boríték. Felesége is megkeverte a maga kétezerét. Új, kétszobás, összkomfortos állami lakást kaptak, amelynek berendezése igazán nem vall anyagi szűkölködésről. Akkor bizonyára eladták volna már a tévét, a háztartási gépeket, a szoba- és faliszőnyegeket. Faragó 30 ezer 560 forint értékű villamossági cikket, 237 darab vadonatúj fojtótekeresztet és 166 darab kondenzátort lopott ki üzeméből. Mindkét cikk a neonvilágítási berendezés fontos alkatrésze, amely után — ha éppen nem kapható az

üzletekben — kapva kapnak a maszekok és fuszók.

Faragó megérlelt, pénzfialó lehetőségek ítélt meg a lakásában és a pincéjében felhalmozott lopott árut, és értékesíteni akarta. Megkérte melléje beosztott munkatársát, Buruzs József villanszerelőt, Sándorfalva, Felszabadulás utca 57. szám alatti lakost, hogy álljon elő Trabantjával és segítsen neki elszállítani valamit. Be is rakodtak a kocsiába. Az originált csomagolású áru eredetéről, s egyáltalán a szállítás miértjéről Buruzs semmit sem tudott. Ezt vallotta a rendőrségen, s ebben megerősítette Faragó is, aki nem vallott rá. Következésképpen Buruzst nem is hallgatták ki terheltként. Igaz viszont, hogy a lakásán tartott házkutatáson előkerült egy katonai ohm-mérő készülék, amelyet egy mátyásföldi honvédségi alakulat tulajdonaként tartottak nyilván addig, amíg Buruzs rá nem tette a kezét. Az ohm-mérőért — alacsony értéke miatt — majd szabálysértésért számoltatják el Buruzst. Nem így persze Faragót, aki le tartóztatásban várja ügye tárgyalását a szegedi járásbíróóság büntetőtanácsa előtt. A Faragóéknál tartott házkutatáson előkerült a többi „cucc” is.

Mire miért lopott Faragó? A rendőrségen azt vallotta, hogy személygépkocsira. Ez volt összes indoka. A 30 ezer egynéhány-száz forint értékű villanszerelési cikk lett volna értékesítés után az alap, amire építette volna további takarékoságát. Ezt a „takarékoságot” viszont sokféleképpen lehet értelmezni. Faragó gyakorlatának akként is lehet, hogy tovább lop az „alaphoz”.

Nem lett volna inkább kevésbé veszélyes, de költségszebb rizikó tovább lottóznia és úgy gyűjtenie kocsiára? Mert Faragó sokat költött lottóra. De nem volt szerencséje. Nem volt a lopással sem, mint ahogy arra mások is rávesztettek már és rajta vesztenek ezután is.

„Aranyos” alsószoknya

Tizenhét és fél millió jen értékű aranyat rejtett alsószoknyába a 22 éves nyugatnémet Barbara Monika, akit a tokiói repülőtérén őrizetbe vettek. Az arany Angliából származik. Monikát egy „ismeretlen zürichi férfi” kérte meg arra, hogy az aranyat vigye Tokióba. Az ismeretlen férfi megfizette Monika repülőjegyét és bőséges „zebpénzt” is adott neki. Barbara Monika kissasszony alsószoknyája a tokiói büntetői múzeum gyűjteményébe került.

Értesítjük a háztáji és egyéni állattartókat, hogy az

ÁLLATFORGALMI VÁLLALAT

és a HÜSIPARI VÁLLALAT

1969. január 1-ével összevonásra kerül

Az új vállalat neve:

CSONGRÁD MEGYEI

ÁLLATFORGALMI ÉS HÜSIPARI VÁLLALAT

A vállalat központja: Szeged, Maros u. 21. (Szalámigyár.) A felvásárlási főosztály, a járási kirendeltségek a régi helyen változatlanul a termelők rendelkezésére állnak.

Csongrád megyei Állattforgalmi Vállalat

Boldog Újévet Kivánunk

minden régi és új *

ORION TV tulajdonosnak!

